

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: **I. H.**, narozená dne „X“,
bytem „X“,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

**v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2016, č. j. „X“, o invalidním
důchodu**

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě u Krajského soudu v Ústí nad Labem, domáhala zrušení žalobou zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 11. 2016, č. j. „X“, o invalidním důchodu, kterým žalovaná zamítla její námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2016, č. j. „X“, jímž byl žalobkyni s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, odňat od 12. 9. 2016 invalidní důchod s odůvodněním, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 4. 8. 2016 již žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí poklesla její pracovní schopnost toliko o 20%, zatímco pro vznik invalidity alespoň prvního stupně je nutný pokles minimálně o 35%.
2. Před uskutečněním dalšího ústního jednání před soudem ve věci, když prvotní ústní jednání před soudem se uskutečnilo dne 30. 10. 2017 s tím, že soud v zájmu úplnosti a objektivity rozhodnutí doplní dokazování o další posouzení zdravotního stavu žalobkyně jinou posudkovou komisí nežli Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, ovšem žalobkyně v písemnosti ze dne 14. 5. 2018 vzala výslovně tuto žalobu zpět s poukazem na závěry odborného posudku vypracovaného k žádosti soudu Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 10. 4. 2018 ohledně procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně, třebaže nad těmito závěry a postupem posudkových lékařů současně vyjádřila zklamání.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

3. Protože projev vůle žalobkyně, kterým došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jí žalobkyně zamýšlela ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud tudíž v souladu s ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), řízení o předmětné žalobě zastavil.
4. Z důvodů zastavení řízení současně v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť k zastavení řízení nedošlo v důsledku pozdějšího chování žalované či uspokojení žalobkyně, a proto žalobkyně nemá proti žalované právo na náhradu nákladů řízení podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.
5. Pro úplnost soud poznamenává, že v předmětném přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí jsou pro soud skutečně určující závěry odborných posudků vypracovaných k žádosti soudu posudkovými komisemi Ministerstva práce a sociálních věcí, v daném případě posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 4. 5. 2017 a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze ze dne 10. 4. 2018, jak správně dovodila žalobkyně v písemnosti ze dne 14. 5. 2018. V souzené věci totiž bylo možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla žalobkyně v době rozhodování žalované, tj. ke dni 10. 11. 2016. Zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemohlo být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Pro úplnost soud dodává, že v rámci své rozhodovací činnosti je žalovaná povinna mj. zkoumat to, zda se u pojištěnce jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, dále se zkoumá schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával apod.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 16. května 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.